

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Майка ви, Дженаро! Можо бы да не е каква-то си мислите да е. Що быхте казали ако да бѣше грѣшна като мене?

ДЖЕНАРО

Не ѣж клеветете. О не! майка ми не е като васъ, госпоже Люкреция! О чувствувамъ ѣж въ сърдце-то си и ѣж бѣлувамъ въ душѣ-тъ си каквато е, образтъ ѣ е роденъ съ мене; не быхъ ѣж обичалъ както ѣж обичамъ ако не бѣше достойна за мене; сърдцето на единъ сынъ не ся лъже като мисли за майка си. Быхъ ѣж презиралъ ако да ви приличаше. Нѣ не, не. Има едно нѣщо кое-то ми казва високо че майка ми не прилича на тѣзи дяволици-крѣвожѣдны, сладострастны, искусны да троягъ както днешны-тъ жены. О Боже! Увѣренъ съмъ че майка ми е самата неповинна, добродѣтелна и свѣта жена въ този свѣтъ! О! тя е такава! Вы ѣж познавате и неще речете че лъжж.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Не, Дженаро, не познавамъ тѣзи жена, тѣзи твоя майка!

ДЖЕНАРО

Нѣ прѣдъ кого говорѣж азъ тѣй? Какво ви става васъ Люкреция Борджия като слушате радости-тъ или тъгы-тъ на една майка? Вы не сте имали никога дѣца и накъ сте честити. Попеже ако да имахте дѣтца, знаете ли госпоже че тѣ не быхъ шѣли да ся кажѣтъ ваши чада? Кой бы былъ доста злочестъ за да желае да има таквази майка?